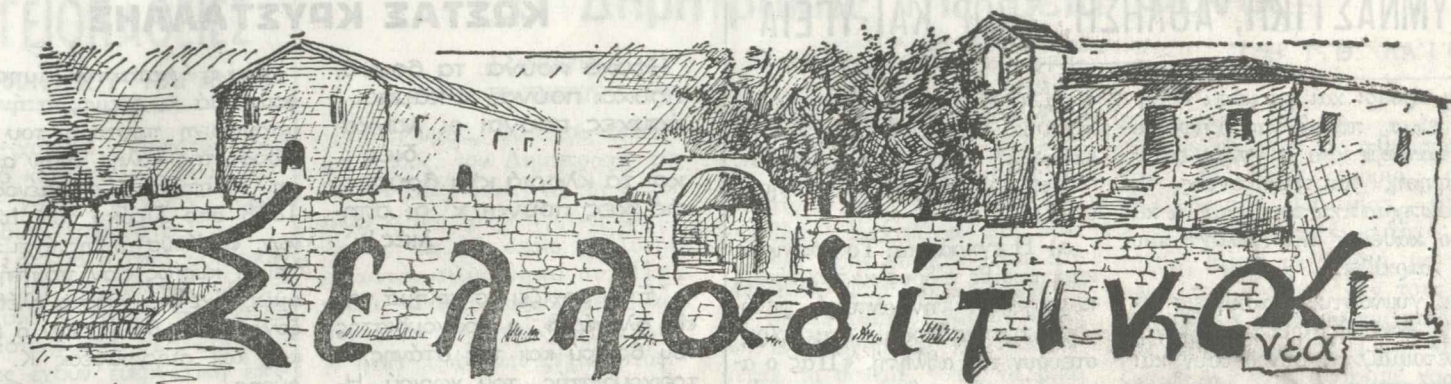

Το σαρανταήμερο των Χριστουγέννων

Οι μεγάλοι έχουν πολλές και ποικίλες αναμνήσεις για την περίοδο του σαρανταημέρου πριν από σαραντα, πενήντα και περισσότερα χρόνια. Επειδή ήταν μια περίοδος έντονης θρησκευτικοκοινωνικής ζωής για μικρούς και μεγάλους, θά 'ταν σκόπιμο, τώρα που πλησιάζουν τα σημερινά Χριστούγεννα, να αναφερθούμε στο θέμα αυτό για να μάθουν τα παιδιά μας και τ' αγγόνια μας, τον τρόπο θρησκευτικοκοινωνικής ζωής των πατέρων και παππούδων τους κείνες τις εποχές.

Τις 14 Νοέμβρη, όπως ξέρουμε, είναι η γιορτή του Αγ. Φιλίππου κι είναι η τελευταία μέρα της «γαστριμαργικής ασυδοσίας». Για σήμερα μιλάω, όχι για κείνες τις εποχές, που η νηστεία σπαταλούσε μόνιμη κατάσταση ζωής, «χρόνης», όπως λέει ο λαός μας.

«Εν πάσει περιπτώσει». Του Αγίου Φιλίππου σημάδεψε όλος ο κόσμος. Άλλος με μια κότα κι άλλος μ' ένα κοψίδι παλιόγίδα, που 'σφαζαν ο Μπάριμπα Γιάννης ο Λυπημένος, ο Μπάριμπα Γιάννης ο Σεργιάννης (Βζης), ο Μπαρμπολένης ο Σαπρίκης και οι άλλοι χασάπηδες. Απ' εδώ και πέρα (σταυρός και βούλα), τέρμα το κριάς, τα ψάρια, τα γαλοκτερά κι όσα αρτάνουν.

Οι χριστιανοί «κοιλούνηταν» να εξαυλωθούν σωματικά, που

είναι το πρώτο στάδιο άσκησης για πνευματική και ψυχική ανάταση, που μαζί με την εξομολόγηση του πνευματικού, θα δεχτεί λευκός, κατάλευκος τη «Θεία Κοινωνία».

Και το τηρούσαν σχεδόν στο σύνολό τους, προπαντός οι γυναικούλες, που με μεγάλη σκοτούρα ετοιμάζαν τα καθημερινά ιηστήσιμα φαγητά, όπως τα λάχανα —άφθονα τότε—, τις λαχανόπιτες, τα γουμείδια, τα μπιμλιόνια, τη ζυματούρα, τις προμάδες με τις ελιές, τα κρεμμύδια, τα σκόρδα και τόσα άλλα... λιπαρά!

Με την έναρξη της σαρακοστής άρχιζαν και τα σαρανταλείτουργα. Ο σεβάσιμος παπάς μας, παρότι τα γιορτάτια του και τις αντίξοες καιρικές συνθήκες, παρευόταν αγόγγυστα στον οίκο του Θεού με το ράσο «κατσιούλα» και το χέρι στην καρδιά, για να κάνει τη γάφυρα από τη γη στον ουρανό με τις ατέλειωτες δεήσεις του, για να περάσουν όλα παρκαλικά των ζωντανών στους αγγεμένους νεκρούς των.

Άκουγες την καμπάνα παράρωρα και σ' έπιανε ρίγος. Ένωθες πως δεν σ' αγγίζει η κόλαση της κορμολασιάς του καιρού. Ένωθες πως είσαι κοντά, μαζί με το Θεό και ξανακοιμίσουν τον ύπνο των αγγέλων.

Με το σαρανταήμερο της νη-

στείας, συνδυάζονταν πολλές φορές και τα σαρανταήμερα των καιρικών συνθηκών.

«Μωρέ τί καιρός είναι τούτος; Σαρανταήμερο είναι;» λέει πολλές φορές ο λαός μας.

Πίτσι - πίτσι κάθε μέρα. Ει κασιτεπάρωρα, σαρανταοχτάωρα, εβδομάδες. Έρευναν τα λόγια και οι ισχυτές. Έβγαίναν (ξεχειλίζουν) τα ρέματα και οι μάγιες (μεγάλα χοντάκια), φύσκωναν τα χοντάκια και τα σαϊτάρια (ισυλάκια) των χωραφιών. Γράδωναν οι τζαμπανταίοι σπασίδια και τις καλύβες, λαύφαζαν οι γεωργοί στα τζάκια και τα κατώγια.

Τότε σμαγκάζονταν ν' αποφασίσουν ηρωικές εξορμήσεις για κλαρί στο λόγγο και για χορτάρι στα γρασιδιά. Ήταν και οι γκοιστραμένες γελάδες, οι πριτίνες και οι γίδες που κινδύνευαν ν' απορριζούν. Άλλοι έβρισκαν την ευκαιρία να γομώσουν και να μπαλώσουν τα σομάκια, τις αλιμαργιές και τα κοψίσια. Άλλοι να ξεσπορίσουν τα καρπούζια (ρόκες / καλομπόκια / διαλεγμένες για σπόρο), άλλοι να ξεκαθαρίσουν τα βοτάνια του καπνίου (ήταν πολλοί καπνοπαράγωγοί τότε) άλλοι να χαβαλίσουν καπνό (να κόψουν καπνό φιλό) κι άλλοι να ταχτοποιήσουν τα γεωργικά τους εργαλεία για την καινούργια γεωργική χρονιά.

Οι κατέλες και οι γυναίκες

είχαν δικό τους τρόπο ζωής. Πέρα από τις καθημερινές σπιτικές δουλειές είχαν και τα ξενύχια. Μαζεύονταν τα θράδια στα σπιτία της γειτονιάς τους κι εκεί, μέσα σε ευχάριστο κλίμα παριόταν, έπλεκαν και κένταγαν τραγουδώντας, χαχανίζοντας και κουτσομπολεύοντας. Μα δύσκολα έβγαίνε το άδολο κουτσομπολιό στην «αέρα», όπως λέμε σήμερα.

Έτσι μου φαίνεται να φωνάζω δυάτα. Πόσο όμορφος κι αγνός ήταν ο κόσμος τότε, παρά τις φτώχειες και τα βάσανα της ζωής του! Σήμερα, έχουμε όλα τα καλά μιας, μα το χειρότερο είναι το ασίγηστο άγχος που πλημμυρίζει τα κύτταρά μας και σκοτεινιάζει την ψυχή μας μέρα και νύχτα.

Έτσι κύλαγαν οι μέρες και οι νύχτες μέχρι την προπαράμνη και παραμονή της μεγάλης γιορτής της Χριστιανοσύνης. Το τι γίνονταν τότε, δεν είναι εύκολο να περιγραφεί. Αυτά που αποπειράμαι να περιγράψω δεν φτάνουν ούτε τον ένα κόκκο σιταριού ή το σερμό πιάνο της γριούλας, που με κατανύξη και ευλάβεια προσφέρει θυσία στην εκκλησία.

Τα σπιτία μοσχοβολούν κερρί και μέλι. Οι πρωτόγριες με τις μεσοκόπτες στρίβουν τα φτίλια, αναλιγώνουν (μαλακώνουν) τα κερριά και φτιάχνουν

★ (Συνέχεια στη σελ. 2)

Πα-βου-γα-δη

Εχωριστός είναι ο ενθουσιασμός μας με την απόφαση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Άρτας κ. Ιγνατίου, να ιδρύσει Σχολή Βυζαντινής Μουσικής στην Άρτα.

Γιατί ήταν είναι απαραίτητη και μάλιστα πολύτιμη, γιατί αυτό πάντοτε είμαστε υποστηρικτές αυτού του θεσμού —έτσι τη βλέπουμε— που κατ' επανάληψη έχουμε αναφερθεί.

«Κι εμείς χαρήκαμε διπλά για τη Σχολή Βυζαντινής Μουσικής, που άλλοτε έχουμε προτείνει από την εφημερίδα μας». Φ. 30 Σεπτ. - Οκτωβ. 1987.

«Τέχνη, παράδοση και λειτουργικές ανάγκες θα κάλυπτε η σύσταση - λειτουργία Τμήματος Βυζαντινής Μουσικής», φ. 23 Ιουλ. - Αύγ. 1986.

Πίστη και ευεργεσία

«Να «πυργωθεί» το πνευματικό κάστρο της Ορθοδοξίας, που όσο και αν ήταν ταπεινό, ήταν γεμάτο δόξα και μεγαλείο, για να διαλαλεί τους αιώνιους ορθόδοξους παλμούς στα τέσσαρα σημεία του πλανήτη».

Αυτή ήταν η ευχή του διακόνου Αιμιλιανού, πριν 48 χρόνια την νύχτα της πυρκαγιάς, στις 20 Σεπτεμβρίου 1941, του Πατριαρχικού Μεγάρου, εκεί στην Κωνσταντινούπολη, που στεγάζονταν από το 1599 οι υπηρεσίες.

Ύστερα από υπεράνθρωπες προσπάθειες τόσων χρόνων, όλων των Πατριάρχων, του Βενιαμίν, του Μαξίμου, του Αθηναγόρα, κατόρθωσε επιτέλους, ο σημερινός, ταπεινός και δραστήριος Πατριάρχης Δημήτριος, να πάρει την άδεια ανοικοδόμησης από τις τουρκικές Αρχές, τον Απρίλιο του 1987.

Όμως ο Παναγιώτης Αγγελόπουλος με τη δωρεά του ποσού των εξ. εκατομμυρίων δολαρίων, δηλαδή ένα δεκαεκατομμύριο δολάρια, συμπλήρωσε τις δωρεές από εράνους ομογενών της Αμερικής και έτσι ολοκληρώθηκε, έτσι «πυργώθηκε» αυτό το παλαιό και πολυδιάστατο έργο, που εγκαινιάστηκε την Κυριακή στις 17 Δεκεμβρίου φέτος.

«Άγγελοι Κυρίου κατέβηκαν εξ ουρανού και είπαν στον κ. Αγγελόπουλο: "Δεν φτάνει να φέρεις μόνον το όνομά μας, αλλά πρέπει να φέρεις και τη χάρη μας."» είπε ο Πατριάρχης Δημήτριος.

Εμείς πάντοτε ελπίζουμε και πιστεύουμε, γιατί πάντοτε υπάρχουν ευεργέτες, άνθρωποι με πίστη και ανθρωπιά.

Ο Χορός της Αδελφότητας

Την Παρασκευή 5 Γενάρη 1989, στις 10 μ.μ., πραγματοποιείται ο χορός της Αδελφότητας μας στο κέντρο «ΚΑΣΤΕΛΛΟ».

Τραγουδούν: ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ - ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ - ΜΑΡΙΑ ΚΑΠΕΤΑΝΙΔΟΥ ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ - ΗΛΙΑΝΑ ΓΕΡΜΑΝΟΥ.

Δημοτικό: ΝΙΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ (κλαρίνο) ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΑΜΠΑΣ (τραγούδι). Καλλιτεχνική Διεύθυνση - Ορχήστρα: ΛΙΝΟΣ ΚΟΚΟΤΟΣ.

Τραγουδά λαϊκά, νησιώτικα, δημοτικά μοντέρνα.

Το Μενού θα περιλαμβάνει: Ορεκτικό (τυροπιάκι, λουκάνικο, γλώσσα, ντολμαδάκι). Κυρίως πιάτο: μοσχάρι νουά ψητό με γαρντούρα - Σαλάτα - Τυρί φέτα - Φρούτο.

Η τιμή της πρόσκλησης θα είναι 2.000 το άτομο. Θα μας διευκολύνεται αν μας τηλεφωνήσετε, αλλά για καλό τραπέζι πρέπει να κάνετε κουμάντο εσείς.

★ ΣΕΛΛΑΔΙΤΕΣ, ΠΑΡΤΕ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ ΚΙ ΕΛΑΤΕ ΣΤΟ «ΚΑΣΤΕΛΛΟ» (Καυτατζόγλου και Δ. Ράλλη 26, Κ. Πατήσια, τηλ. 2236.600) ΣΤΙΣ 5 ΓΕΝΑΡΗ.

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

ΕΝ' ΑΣΤΕΡΙ - ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ

Όταν γεννιέται ένα παιδί, ο ουρανός πανηγυρίζει γιατί μέσ' στο κορμάκι του χτυπάει μια κορδούλα τρυφερή, μια καινούργια ψυχή ευδαισθητή, που η ανάσα της γεμίζει τον εγκόσμιο χώρο φανταστικές εξελίξεις της ύπαρξής της με ιδεώδη πλάνα και υπέροχες δημιουργικές ικανότητες ανθρώπων του αύριο.

Αυτές οι καινούργιες ψυχές έρχονται γεμάτες ελπίδες κι υποσχέσεις απ' το Θεό, ότι θα βρουν την αγάπη και την φροντίδα απ' ανθρώπινο είδος, που κληρονόμησε απ' τη μεγαλοσύνη του μια φύση μαγευτική για ν' απολαύσει και να προκόψει στη σύντομη παραμονή του στη γη και να εκπληρώσει τις υποσχέσεις του Δημιουργού, που στα χέρια του κρατάει το σύμπαν τρυφερά, όπως η μάνα το νεογέννητο στο στήθος της που θηλάζει.

Στις αγνές ψυχές των παιδιών λικνίζονται τα όνειρα της

ανθρωπότητας μεγαλόπρεπα, φωτεινά σαν τον ήλιο που με σωστή αγωγή, σοφά διδάγματα και της αναγνώρισης της ανώτατης ύπαρξης, να γίνουν ακτινοβόλες μορφές κι ο κόσμος ένα ανθρώπινο μπουκέτο λαμπρό πάνω σ' άγιο χώμα που πατάμε, μινώντας το μεγαλείο του.

Κάθε παιδί που γεννιέται, είναι η φυσιογνωμία του Θεού πανέμορφη, δημιουργική, καλοσυνάτη. Ας τ' αγκαλιάσουμε, ας το εκτιμήσουμε σαν χρυσόφορο πηγή, που θ' αντλήσει καρπούς να γλυκάνουν το μόχθο, το φως μιας άρτιας ανθρώπινης τελειοποίησης στην ιστορία της γης.

Στων παιδιών τις μικρές αγκαλιές φωλιάζουν τα μεγάλα ιδανικά, τα ιερά και τα όσια, οι δόξες των αιώνων, ασπράφτει το προσκυνητάρι τ' ουρανού.

ΤΖΩΡΤΖΙΑ ΓΙΩΤΗ - ΝΤΑΒΕΝΤΟΦΣΚΥ

Ο Δημητράκης της δειά Φάνας

★ (Συνέχεια από τη σελ. 3)
μας δεκατέσσερα, γιατί με την αντικατάσταση της ΙΙΙ Μεραρχίας από την ΙV Μεραρχία είχαμε χάσει την επαφή με τον εχθρό και ενώ το Αργυρόκαστρο είχε εκκνωθεί, εμείς πήραμε χαμπάρι μετά από 3 μέρες.

Όλη την παγερή νύχτα λοιπόν, γυρνούσαμε έξω απ' τις θέσεις μας, προσπαθώντας να ελέγχουμε την επαφή με τον εχθρό, ώστε σε μελετημένη υποχώρηση να μην γυρίζε κανείς μας στις θέσεις μας. Και μπορώ να πω, χωρίς να υπερφανεύομαι, ότι όχι μόνον ο ατεγλωδισμός μας από τον κλούβη στη στενωπό Κούτσι, αλλά και η κατάληψη του κυχένα Φτέρια - Κούτσι από το ΙΙ) 40 και η αιχμαλωσία στο Ύψωμα Παπαδιά, ολοκληρώσαν τον τάγματος Μετανοχτώνων (141 τάγμα), με 29 αξιωματικούς και 667 οπλίτες, από το ΙΙ) 40, ήταν αποτέλεσμα εκ του πλήρους και αμετάκλητου καταπιστεύου του Δ) του 40 Συντάγματος εκ των πληροφοριών των αιχμαλώτων, που διαπιστώθηκαν αμετάκλητοι.

ΣΤΙΣ 5 ΓΕΝΑΡΗ
ΧΟΡΕΥΟΥΜΕ
ΣΤΟ «ΚΑΣΤΕΛΛΟ»

ρήσή του, να μη συμπτυχθεί ανενόχλητα. Επειδή μάλιστα διαδίδετο ότι τα απέναντί μας τμήματα των Ιταλών υποστηρίζονται από το Τάγμα των Αθανάτων, στο οποίο βρίσκονταν και ο γιός του Μουσαλίνι, θέλαμε οπωσδήποτε σε επίθεση της μονάδας μας, να τον πιάσουμε ζωντανό.

Τόση ήταν η θέλησή μας, η «μηνία» μας και η αλληλεγγύη με τους πυροβολητές μας, που ανεβάσαμε τα πυροβόλα στους πιο ανώμαλους βράχους, υπό τις πιο δυσμενείς συνθήκες, με τα χέρια μας. Εκεί, που και τα κτήνη μας αδυνατούσαν.

Εκεί λοιπόν, στις βόρειες κλιμαίς της χαράδρας Μουζίνης και ενώ διακρινόταν στο τέλος σχεδόν της αποστολής μας, ένας δόγμος και μια ασθενική φωνή με χίλιες αποχρώσεις ψευδίας μας συνετάραξε. Δύο Ιταλοί είχαν προβληθεί τραυματισμένοι και κείτονταν ξυλιασμένοι στην απάντημα ρίξα ενός βράχου μέσα σε χιονόνερο. Ένας αξιωματικός κι ένας οπλίτης. Πιο και ένας τρίτος οπλίτης νεκρός.

Το χιονόνερο όλη τη νύχτα είχε αραιώσει κάθε αντίσταση που τους είχε μείνει απ' την οδύνη των τραυματιών. Τα πρόσωπά τους ήταν αποροαίρινα. Τα μάτια τους τρεμόπαιζαν μισοκλεισμένα. Τα σπρίγγια τους έτρεμαν και στον πόνο δάγκωναν τα χείλη τους, που είχαν γίψει κατάσπρα σαν βαμβάκι.

Στο ερώτημα για την απόφαση, τί θα τους κάνουμε, αφού έπαυαν να φέξει και η μεταφορά τους στις θέσεις μας θα μας έκανε να καθυστερήσουμε τόσο, που με το φως της μέρας θα γινόμασε αμέσως αντιληπτό... Ένας φωνάξε:

— Να τους σκοτώσουμε, τους κρεατάδες, κι όρισε με εφ' όπλου λόγχη να τους ξεκοιλιάσει.

Πρόφτασα και τον εμπόδισα κι αυθόρμητα κι ασυναίσθητα, με ένα μπάτσο, τον φώναξα:

— Εδώ θα γίνεις ήρωας; Σκοτώνοντας ένα νεκρό;

Οι Ιταλοί στην αγωνία των τελευταίων στιγμών, μίλησαν με την κοιμένη ανάσα τους, με κούταξαν ολόσωμα στα μάτια, σε να με κέτευαν. Εκείνη τη στιγμή συναντήσαμε και οι τρεις το Θεό. Και αυτοί ακόμα περισσότερο είχαν δει και αισθανθεί στο μπάτσο μου την ληρωτική του παρουσία.

Αμέσως τότε κάτι μου άγγισε την ψυχή. Πατρίδα μου έγινε τότε όλος ο κόσμος και μίνα μου η ανθρωπιά. Διέταξα λοιπόν να τους πάρουμε αμέσως κι

ας μην γυρίζε κανείς μας στις θέσεις μας. Και μπορώ να πω, χωρίς να υπερφανεύομαι, ότι όχι μόνον ο ατεγλωδισμός μας από τον κλούβη στη στενωπό Κούτσι, αλλά και η κατάληψη του κυχένα Φτέρια - Κούτσι από το ΙΙ) 40 και η αιχμαλωσία στο Ύψωμα Παπαδιά, ολοκληρώσαν τον τάγματος Μετανοχτώνων (141 τάγμα), με 29 αξιωματικούς και 667 οπλίτες, από το ΙΙ) 40, ήταν αποτέλεσμα εκ του πλήρους και αμετάκλητου καταπιστεύου του Δ) του 40 Συντάγματος εκ των πληροφοριών των αιχμαλώτων, που διαπιστώθηκαν αμετάκλητοι.

Και, επετεύχθησαν τα πρόταγμα με ταχύτερον αιφνιδισμόν, μετά από άκρως μουσικήν προετοιμασίαν. Και όπως ίσως θα γνωρίζεις, για το κατόρθωμα αυτό, για την διάνοιξη της κοιλίδος του ποταμού Σουσίτσας, που υπέγραψε την απελευθέρωση της Αιωνόδας, απενεμήθη στη σημαία του 40 Συντάγματος το Χρυσόν Αρστέιον Ανδρείας.

Στο θυμικό μας 40 Σύνταγμα Ευζώνων της Άρτας, που και η ΙΙΙ Μεραρχία στην πολεμική της έκθεση μας έκανε εύθυμο μνημείο για προηγούμενα κατορθώματα, όταν για ένα χρονικό διάστημα υπεργύμασε ο Εγώ που τώρα σας τα γράφω, τί να πω; Λέγω ότι θυμάμαι απ' όσα έγραφε ο πατριώτης μας ποιητής Μ. Περάντης (στρατιώτης του 40 στο Μπέλες):

Σύμβολο ιδέας αιώνιας,
ηρωικότα Ήπιδος οργίστου
και στον υπέροχο αγώνα αποδόσου.
...Καμάρι μου, πούμαι παιδί σου.

Και πράγματι κι εγώ καμαρώνω πότερο και απ' τα γραφόμενα του Οδυσ. Ελύτη στο «Αξίον Ετιν», για την αναγνώριση της θυσίας των Αρτινών στο μέτωπο. Και θυμάμαι τότε τοια ελοχή τον Δημητράκη της δειά Φάνας, που με κόνιτσε κορσί σ' αυτό το εθνικό μας μεθύσι και που είναι ο ίδιος που απ' τα σπλάχνα της γης της γέφυρας του Κεμετσιού, μαζί με άλλους αδικαστοκαμένους συγχωριανούς μας, μας φωνάζουν να τιμούμε τη Λευτεριά μας.

Μου, σας θυμίζω ή σας γνωρίζω, ότι στο επίσημο τότε μας της Κυριακής, νικήσαμε τους Ιταλούς με 2-1. Στη δε δεξίωση, ο Ιταλός αξιωματικός μας δεξιώθηκε με ενλεκτούς μεζέδες, ξηρούς καρπούς και υπέρο-

χο κρασί, αφηρούμενος στους στρατιώτες του, την περίπτωση σωτηρίας του με το ανθρώπινο πνεύμα του Δημητράκη της δειά Φάνας.

Δυστυχώς οι δαίμονες της παρέας (Βέκος και Σπύρος Τζουβάνος) πέταξαν ψιθύρους και μας έβαλαν ιδέα ότι είναι «επι-κακία» και οι περισσότεροι δεν άγγιξαν τους μεζέδες. Σε μας ο Ιταλός αξιωματικός μίλησε γαλλικά, διεσπινέα είχα-

Και τελειώνοντας την ιστορία με το φίλο μας Γεωργ. Πούλια (καθηγητής σήμερα Καρδιολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών), που όλη την εποχή του πολέμου 40-41 έμεινε με την οικογένειά του στο χωριό, στο σπίτι — αν θυμάμαι καλά — τον μακαρίτη δασκάλου Στάθη Τζουβάνη.

Θα μου μείνουν αξέχαστα τα λόγια ευγνωμοσύνης του Ιταλού αξιωματικού και οι ευχές για ειρήνη και ανθρωπιά.

Για την ιστορία — αν και πάλι θυμάμαι καλά — η ομάδα του χωριού μας, που νικήσαμε τους Ιταλούς με 2-1, απαρτιζόταν από τους:

Ταγματοφύλακας: Μιχάλης Κατσιμπίκης (ο λεγόμενος Σκεπάρης), απεβίωσε).

Μπακ: Ευάγγελος Τζουβάνος, αγρότης, Σπύρος Τζουβάνος (εκτελέστηκε απ' τους Γερμανούς).

Χαρ: Βίκτωρ Καλαμπόκης (ο Βέκος), Μιχάλης Καρανίκας (η ψυχή της ομάδας. Ακούρατος, δυνατός και τεχνίτης της μάχης, την οποία έμαθε στο Ορφανοτροφείο).

Κυνηγοί: Αθανάσιος Μπλώνης (συντ)χος, Πέτρος Σαπρίνης (σήμερα συντ)χος Λυκαίτης), Θανάσης Καλαμπόκης (συντ)χος ανώτ. αξιωματικός), Ηλίας Ζορμπαλάς (συντ)χος αν. αξιωματικός, απεβίωσε), ο υπαυαίνόμενος Γεώργιος Μπαγερόγας (συντ)χος ανώτ. αξιωματικός Π.Δ.).

Όμορφες θύμησης. Να γιατί θυμάμαι το Δημητράκη της δειά Φάνας σαν έρχεται το φθινόπωρο, η εποχή με τις πάφικες ώρες της πρόσφατης ιστορίας μας. Τα έργα του συνθέτουν την προσοικειότητά του, που η τύχη της θυσίας του, έγινε το θείο δώρο να μιλάει πάντα με την αγωνία.

Και οι θύμησης είναι μια γιορτή περισυλλογής, προσευχής και παρακλήσεων:

— Ποτέ πια Θεέ μου, πόλεμοι, αδικαστικοί σφαγές, αίματα και δάκρυα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Τζουβάνος Γ. Κων)νος, Σελλάδες
Κανέλη - Κοκόλη Καύλα, Σελλάδες
Κατσιμπόκης Ευ. Δημήτριος, Γιδάμενα
Πάνου - Παπά Πάτρα, Άρτα
Πάνου - Λιαροκάπη Γεωργία, Αμφιλοχία
Σαπρίνης Θ. Κων)νος, Αθήνα
Λάιος Γεώργιος, Αθήνα
Τσουπράς Ευστάθιος, Αθήνα
Πελεκούδας Δημήτριος, Αθήνα
Σεργιάνης Γρ. Αθανάσιος, Άρτα
Τζουβάνος Σπύρος, Άρτα
Σεργιάνης Γρ. Δημήτριος, Άρτα
Σαπρίνης Αλ. Τάκης, Άρτα
Παπαπάνος Α. Κώστας, Σελλάδες
Νάνος Κ. Δημήτριος, Σελλάδες
Οικονόμου Ευ. Ευστάθιος, Σελλάδες
Οικονόμου - Αλεξάπουλου Κων)νιά, Τριφυλία
Σεργιάνης Γρ. Λάμπρος, Θεσ)νίκη
(Λόγω πληθώρας ύλης στο επόμενο φύλλο θα δημοσιευθούν και οι άλλες συνδρομές).

δρχ. 500

» 1.000

» 2.000

» 2.000

» 2.000

» 2.000

» 1.000

» 1.000

» 1.000

» 1.000

» 500

» 500

» 3.000

» 1.000

» 500

» 1.500

» 1.500

» 2.000

Σ' ΟΛΟΥΣ

ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ

ΕΙΡΗΝΗ

ΚΑΙ ΟΜΟΝΟΙΑ

ΧΑΡΑ και ΠΡΟΚΟΠΗ

ΤΟ 1990

ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ-ΣΧΟΛΙΑ

Λαϊκή Συνέλευση έγινε την Κυριακή 19 Νοεμβρίου στο χωριό με θέμα «Διαμόρφωση πλαισίου». Προτάθηκε ένα σχέδιο, το οποίο έγινε αποδεκτό από τους συμμετέχοντες στη Λαϊκή Συνέλευση.

Το σχέδιο δόθηκε σε αρχιτέκτονα της Δ)σης Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχίας μαζί με τις παρατηρήσεις που έγιναν και άρχισαν οι διαδικασίες για τη δημοπράτηση του έργου. Το ποσό το οποίο έχει εγκριθεί είναι 2.000.000 δρχ.

★ Έγιναν τα συμβόλαια παραχώρησης 6 σπρεμμάτων στην Κοινότητα από τον Ι.Μ. Θεοτόκου Πέτα, όπου υπάγεται το μοναστήρι της Παναγίας του χωριού μας.

★ Στις 13 Δεκέμβρη άρχισε να λειτουργεί η χωματερή στο Πλατύ Κομπιτίου και οι πορτοκαλοπαραγωγοί του χωριού μας άρχισαν να ασχολούνται με τη συγκομιδή του πορτοκαλιού. Μικρές οι ποσότητες, λίγα τα περιβόλια, λίγη η απασχόληση, λίγα τα έσοδα. Άραγε πώς χρόνια θα υπάρχει χωματερή (απόσυρση), αφού και φέτος παρότι δεν είχαμε μεγάλο παγετό, τα πορτοκαλιά της περιοχής του χωριού μας πάγωσαν.

★ Στις 11 Δεκέμβρη άρχισε κι η συγκομιδή των κοινών πορτοκαλιών για χυμοποίηση. Το εργοστάσιο Ζακόπουλου άρχισε ήδη να λειτουργεί και αναμένεται να αρχίσουν και οι άλλες διηθηματικές χυμοποίησης.

★ Στους περισσότερους αγροτικούς δρόμους έγινε συντήρηση και χαλικόστρωση, ειδικά φέτος που υπήρχε μεγάλη ελαιοπαραγωγή.

★ Επίσης έγινε τιμιεντόσωση 128 μ. στη θέση Σκάλα και 77 μ. στη θέση Καφολόλα.

★ Στο υδραγωγείο του χωριού μας τοποθετήθηκε νέα αντλία, έγινε αντικατάσταση του ηλεκτρικού συστήματος.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

★ Συνεχίζεται το πρόταγμα «Α» κατηγορίας Ν. Άρτας στο οποίο συμμετέχει και η ομάδα του χωριού μας ΑΕΣ.

★ Τα αποτελέσματα που έφερε η ομάδα μας ήταν:

Δόξα - ΑΕΣ	1-1
ΑΕΣ - Παλιόριζο	2-1
ΑΕΣ - Χαλκιάδες	2-8
Ράχη - ΑΕΣ	2-1
ΑΕΣ - ΑΟ Άρτας	0-0
Ράχη - ΑΕΣ	5-1

στάματος και αντικαταστάθηκαν βάνες και σωλήνες. Επίσης τοποθετήθηκε χρονοδιακόπτης για την λειτουργία των μηχανών.

★ Καθώς αναφερόμαστε στο υδραγωγείο θεωρούμε απαραίτητο και επιβεβλημένο να γίνει το καθαρισμός του πηγαδιού και των δεξαμενών. Το καθαρισμό απ' ό,τι γνωρίζουμε, αποσολεί το Κοινοτικό Συμβούλιο το οποίο πρέπει να ενεργήσει για τα παραπάνω σύντομα.

★ Συνεχίζεται ακόμη και για αρκετό καιρό η συγκομιδή της ελιάς. Όπως γράψαμε και στη προηγούμενη έκδοση, υπάρχει πρόβλημα διάθεσης της μαύρης ελιάς και σχεδόν όλη η παραγωγή πηγαίνει για λάδι.

★ Παραβλήματα και τολαιαυρία υπάρχουν στα ελαιουργεία της περιοχής μας. Παρότι λειτουργούν όλο το 24ωρο, είναι αδύνατον να απορροφήσουν όλες τις ποσότητες, με αποτέλεσμα να χρειάζονται μια ολόκληρη μέρα για να βγάλει το λάδι σου.

★ Έγινε η διαμόρφωση του χώρου μπροστά από την εκκλησία της Παναγίας και φυτεύθηκαν καλλωπιστικά δέντρα. Ο χώρος αυτός θα γίνει κοινοτικός αυθόκηπος.

★ Το Σάββατο 16 Δεκεμβρίου έγινε στο χωριό ομιλία - συζήτηση με θέματα: 1) AIDS, 2) ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΑΝΑΙΜΙΑ. Η εκδήλωση έγινε με πρωτοβουλία του Πολιτιστικού Συλλόγου του χωριού «Ο ΠΥΡΣΟΣ» σε συνεργασία με τον ΝΕΛ Άρτας.

★ Δεξαμενή για το πότισμα των ζώων έγινε από τον Γεωγικό Πιστωτικό Συνεταιρισμό στη θέση Καστανιά Λαμπράς. Επίσης έγινε και η διάνοξη δρόμου από Λάμπρα προς δεξιά. Ο προϋπολογισμός του έργου ήταν 5.000.000 περίπου.

★ Στις αρχές Δεκέμβρη άρχισαν οι εργασίες αποπεράτωσης του διανοιχθέντος δρόμου στην Παναγία. Έγινε η τιμιεντόσωση του δρόμου καθώς και η κατασκευή πεζοδρομίου.

★ Τη θέση του προέδρου στο Εποπτικό Συμβούλιο της Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών Άρτας κατέλαβε ο χωριανός μας Πάνος Τζουβάνος, μετά την ανακατανομή αξιωματικών που έγινε στις 16 Σεπτεμβρίου.